

ledes der skal etableres en Kvalitetsbetaling under disse Forhold, forstaar jeg ikke. At der i Øjeblikket er gjort Skridt dertil, ved jeg; men det var ønskeligt, om den kunde blive etableret, og jeg tror netop, at kan der indføres en Kvalitetsbetaling, og kan der levnes Handelsstanden en ordentlig Avance, vilde de Penge fra Landbrugets Side være givne godt ud og blive til et Aktiv, der vilde give en meget, meget god Rente for os. — Som jeg før omtalte, anser jeg ikke vor Stilling for at være uholdbar til at tage en Konkurrence op. For det første er der i Løbet af de sidste 10—15 Aar gjort store Forbedringer paa Mejerierne, baade hvad Bygninger, Maskiner og Inventar angaar. Mange af Bygningerne ere næsten Paladser, og jeg tør godt sige, at et Regulativ behøve Mejerierne ikke at frygte, thi saavel Lokaler som Maskiner og Redskaber straae i Virkeligheden af Renlighed. Endvidere arbejder der rundt omkring i Landet en Stab af dygtige og energiske Mejerister. Ved Udstillingerne komme Konsulenterne som Dommere og paapege Smørfejlene og give Vejledning med Hensyn til Afhjælpning af disse Fejl, og det er min Overbevisning, at de ogsaa, hvis det er nødvendigt, hvis en Smørfejl viser sig haardnakket, kunne søge ud paa Mejerierne, som det allerede er antydet her i Dag, ja helt ud til Leverandørerne for at finde Kilden til saadanne Fejl og faa dem afhjælpne. Da vi derfor ere saa vel rustede, tror jeg, at Spørgsmaalet kun drejer sig om, at Landbruget ikke selv skal indkassere hele Beløbet, men afstaa en Del deraf til Handelsstanden; saa tror jeg, at de Forhold meget let komme i Orden igen. Hvis vi i dette Lovforslag kunde faa indsat en Paragraf, der omtrent lød saaledes: Ved Ansættelse af Noteringen for Eksportsmør skal der tages Hensyn til, at Handelsstanden kan opnaa en passende Avance, saa tror jeg, at netop en saadan Paragraf vilde sætte Liv i alle de andre, saa vilde Kvalitetsmærker og Nationalitetsmærker blive fuldstændig anerkendte, men før den Tid tror jeg heller ikke det lykkes. Vi maa ikke, som Lovforslaget nu kommer til at foreligge, vente os store Resultater deraf paa det engelske Marked, hvis vi ikke kunne faa Handelsstanden interesseret. — Med disse Ord skal jeg henstille til den højtærede

Landbrugsminister og til det Udvalg, som eventuelt bliver nedsat om Lovforslaget, at tage denne Tanke op til Overvejelse.

J. Pedersen: Det er kun en ganske enkelt Bestemmelse, som jeg vil tillade mig at henlede det kommende Udvalgs Opmærksomhed paa. Et af Lovforslagets Formaal, selv om det ikke er Hovedformaallet, er jo at skaffe Bestemmelser om reel Forhandling af dansk Smør her hjemme, saaledes at den, der ønsker at faa godt dansk Smør, kan være sikker paa at faa det og ikke i Stedet derfor faa fremmed eller daarligt Smør. Hertil sigter blandt andet Bestemmelsen i § 12, men det er et Spørgsmaal, om disse Bestemmelser alligevel ikke ere lidt for snævre, saaledes at de kunne komme til at virke hemmende overfor en Kreds af Mejerier her i Landet. Vi have jo en Kreds af Mejerier, der enten ligge i selve Købstæderne eller i en Landkommune i Nærheden af Byerne, og som væsentligst sælge deres Mælk i Byerne. Det indbringer mere at sælge Mælken end at lave Mælken til Smør, men af den Mælk, de ikke kunne sælge, maa de lave Smør, og de have derfor foruden deres Mælkeudsalg i Byen ogsaa Udsalg af Smør. Nu hedder det i denne Paragraf, at for saa vidt disse Mejerier ville forhandle Smør under Lurmærket — hvad jeg antager de ønske, naar Lurmærket bliver almindeligt anerkendt som det rette Mærke for godt dansk Smør — skulle de gøre det paa den Maade, at de stille en Fustage op paa Disken, og Smørret skal være synligt for Køberen, og det Smør, som de derfra udlevere i mindre Pakker til Køberen, skulle de udstikke af disse Træer. Men det er ikke den fuldkomneste Maade at sælge Smør paa, og den bruge disse Mejerier heller ikke. Jeg ved f. Eks., at et Mejeri udenfor Odense, men som har Udsalg i Odense By, har indrettet sig et hensigtsmæssigt Skab, hvori Mejeriet lægger sit Smør i smaa Pakker til Salg, og dette Skab er forsynet med Isafkøling, saa at Smørret kan ligge frisk og godt og derfra udleveres til Køberen. Men det vil jo ikke kunne lade sig gøre, dersom denne Indpakning i disse smaa Pakker ikke kan foregaa paa Mejeriet, og det kan ikke ske, saaledes som Paragraffen er affattet. Jeg forstaar